

Б Ю Л Е Т Е Н Ь
ГОЛОВНОЇ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКОВОГО ТОВАРИСТВА У ФРАНЦІЇ

С і ч е н ь 1 9 5 8

Дорогі Побратими-Товариші по Зброї!

Враз з Головною Управою нашого Товариства, вітаю Вас з Новим 1958 Роком і бажаю Вам і Вашим Родинам кріпкого здоров'я, добробуту і якнайкращих успіхів як у Вашому особистому житті, так і у Вашій громадській роботі.

Часи надійшли тяжкі, вагітні в історичні події, що з дня на день можуть спалахнути у нову хуртовину і змінити основне сучасне обличчя світу. В такі часи, ніхто тямущий, а з'окрема ми, сини великої, поневоленої нації, не можемо стояти осторонь цих подій, але на нашому секторі, на нашому відтинку мобілізації українських сил у вільному світі, - мусимо брати якнайбільш активну участь.

Я гордий, що можу на цьому місці ще раз ствердити, що ми, українське вояцтво на еміграції, цю активну участь в повноті українського життя у вільному світі, беремо, свідомі наших завдань і нашої відповідальности. Вскди, де йде українська політична чи громадська робота, що зміряє до консолідації та до конструктивної, визвольної діяльности в користь нашої окупованої Батьківщини, - бачимо в перших рядах наших вояків. Це правильне і логічне. Бо як в нашій армії в часах збройної, визвольної боротьби не було місця на взаємне поборювання між окремими частинами в обличчі ворога, так і сьогодні ніхто з нас, б. українських вояків, не в силі зрозуміти, щоби могло бути інакше на еміграції, на фронті політичної боротьби за визволення і теж в обличчі ворога. З цього нашого становища виходить, що саме ми, українські вояки, є тут у вільному світі, найбільшим українським консолідаційним чинником і виразником національної дисципліни. Цю почесну роль мусимо виконувати і надалі, вперто і послідовно, бо в ній бачимо і завдання наших буднів і запоруку щасливішого українського Завтра.

З цим Новим Роком, як і завжди дотепер, отримав я знову безліч листів, зворушливих виявів дружньої пам'яті від наших Побратимів, не лише з Франції, але зі всіх сторін вільного світу. Ці листи зворушують не лише своїм особистим відношенням. В куди більшій мірі є вони наявним свідомством - як дуже в'яже нас усіх братерство зброї, що створила найкращу і найсильнішу українську традицію, - традицію збройної боротьби за українську державну самостійність! Бо що ж може бути краще і сильніше, як любов до Батьківщини, засвідчена жертвою крові?..

Я щасливий, що повсякчасно, у всяких обставинах, у добрих, як і у тяжких періодах нашого емігрантського життя, можу наглядно стверджувати цю чародійну силу нашої вояцької солідарности, яка виходить далеко поза організаційні рямки в одній країні, але яка лучить нас понад кордони держав, понад континенти, понад наше партійне роздріблення і понад амбіції окремих партійних груп, які на службі своєї доктрини дійшли навіть до цього, що свій власний провід утотожнюють... з проводом над Нацією.

Всі ці, в умовинах нашого емігрантського розпорощення, шкідливі й нездорові прояви вузькопартійних переростів, - розбиваються на щастя об шур нашої вояцької солідарности і нашого тверезого розуміння української визвольної рачії. Ми, українські вояки, розуміємо українську визвольну акцію у вільному світі як незвичайно поважне, історичне завдання нашої еміграції, далеке від міжпартійної конкуренції. Ми розуміємо її як об'єднану співпрацю всіх наших партійних і групових сил, так як розуміли її правильно всі ці партії й групи, що у свій час, одногідно поширили і

розбудували Державний Центр Української Народньої Республіки в екзилі. Те, що було рацією тоді, - це остасться ще в куди більшій мірі, рацією сьогодні. Виходячи з цього, одиноко правильного заложення, наша громадськ активність, всюди де ми б. вояки не були б, йде виключно в напрямі консолі дації а не деструкції, в напрямі залагодження, а не загострювання різниц в напрямі братерства в лоні еміграції та в її політичній, визвольній ро боті, а не ворожости між членами одної нації на чужині, в обличчі справж нього ворога.

З Новим 1958 Роком, таємним ще і може страхітливим у своїх дарах та зі світлими роковинами 40-ліття української державности і відродження нашої армії, - вітаю Вас Побратими і закликаю до збільшеної активности! Вростаєте в організоване життя своєї власної вояцької організації, впли вайте на працю інших, підтримуйте все, що є загальнонаціональне і поборюйте все, що йде на наше розколення і послаблення. Ворог діє теж серед нас і завжди можемо цю диверсію пізнати по чинах його. Даваймо йому відсіч на кожному загроженому відтинку, стіймо вірно при нашій вояцькій ідеї, яка є водночас нашою державною, визвольною ідеєю. Будьмо тверді, вірні й гото ві!

Згадуючи з жалем цих, що впали і цих, що передчасно відійшли від нас, працюймо для прийдешнього дня українського національного і державного визволення!

Олександр Удовиченко, ген. пор.

СВЯТО 40-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

Повідомляємо все наше Членство, що в порозумінні й співдії всіх центральних, українських організацій у Франції, вирішено урочисто відсвя ткувати в день 25 січня ц.р. в Парижі й на терені Франції, 40-ві Роковини Відновлення Української Державности. У зв'язку з цим, Святковий Комітет видав наступну відозву:

До всего українського громадянства у Франції!

Сорок років тому, вибухла на наших землях Українська Національна Рево люція, що принесла зі собою створення ні від кого незалежної, Самостійної Української Держави!

Сорок років тому, український нарід, без нічиєї допомоги, власними сила ми, взявся до майже непосильного в ті часи завдання - будови власної хати, без достатніх матеріяльних засобів, без власного, вишколеного дер жавного апарату, без відповідних військових сил, - але з безміром запалу, що його може дати лише сила живої, визвольної ідеї, свідомість вибореної власною кров'ю волі й конечности, цю волю втримати і забезпечити.

В огні революції росла розбуджена сила народу, творився державний апа рат, поставала українська, молода, національна Армія. Все це творилося в трагічній ситуації оточення ворожими і наступаючими військовими сила ми інших сусідніх народів, що відбудовували також свою державність, але забули власну, недавню неволю та власні гасла справедливости і самовиз начення народів.

В чотирьохрічному тяжкому змату боронив український нарід свою дер жавність. Почерез Київ, Львів, Крути, Чортків, Базар, у безупинних боях на всіх фронтах від Сяну по Дон, від Берестя по Одесу, в наступках і відсту пках, на боєвих відтинках регулярної армії й в геройських походах парти занщини, - значився кров'ю найкращих наших синів, український терновий шлях до волі й держави, тієї соняшної, власної, нічим незаступної Україн ської Держави!

А проте встоятися було понад сили. Завелика була потуга німої змови

ворожого хижацтва. Українська Народня Республіка впала, але не загинула. Вона осталася жива в серцях всього українського народу, скореного, але незламного.

28 січня святкуємо урочисто той Великий День роковин нашої Революції й проклямації державности. Згадуємо гордо дні слави, що опромінила наш визвольний зрив, даючи свідоцтво наявности всенациональної, української волі до державної самостійности.

Святкуючи, віддаємо поклін батькам нашим того часу, цим лицарям посвяти, що творили неймовірно, що голими руками клали підвалини відновленої після століть нашої держави.

Покланяємося нашій героїській Армії, що без куль у крісах йшла на воєрога з білою зброєю, що здобувала і гинула з національним українським гимном на устах.

Вшановуємо пам'ять цих, що при всякій нагоді підхоплювали падаючі з рук попередників прапори українського визволення у безприкладній погорді смерті, пам'ять Української Повстанчої Армії, Української Дивізії, українських партизан останнього часу, - пам'ятаючи до болю вдячно всі ці жертви нашого народу на шляху до відвоування української самостійної державности.

День свята цих роковин злучить знову наявно нас усіх, синів і доньок української землі, в одному незламному визвольному фронті. Всі наші внутрішні різниці, всі малечости наших дрібних емігрантських непорозумінь, зроджені з сірих буднів нашого життя на чужині, - уступлять місця нашій національній солідарності так, як напевно уступлять завтра, у новий Великий День, якого чекаємо з глибокою вірою в серці, певні у перемогу правди і Божої справедливости на землі.

День святкування назначуємо на 25 січня 1958 р. В цьому дні, як в Парижі, так і у всіх осередках наших національних скупчень у Франції, відбудуться святочні Богослужби, академії та сходини, назначені 40-вим роковинам нашої державности. Відповідні інструкції розсилається Святковим Комітетом одночасно.

В цей день вся українська еміграція у Франції злучиться в молитвах і думках якнайтісніше з цілим українським народом на Рідних Землях, що стоїть весь час у послідовній, впертій та незламній боротьбі з насильством окупанта. Вони там, разом з нами тут, згадують напевно в цей роковинний час, короткі роки самостійної державности України, її пробудження і її боротьбу за волю і державу. Святкуючи, пересилаємо також їм, нашим братам і сестрам під ворожою займанщиною, бадьорі слова підтримки і вдячності за силу їхнього духа. Ми, ціла українська еміграція, де вона тепер часово не була б, запевняємо їх, що стоїмо на варті разом з ними. На варті й в повній готовості до чину, якого ім'я - Україна.

.....

Цю відозву підписали відпоручники всіх центральних українських організацій у Франції й вона була надрукована в паризькій українській пресі. При цій нагоді приходиться нам на жаль відзначити небувалий нетакт часопису "Українське Слово", яке у підписах Святкового Комітету не тільки що пропустило підпис відпоручника нашого Товариства, але взагалі випустило навіть назву Українського Військового Т-ва, як такого. Відзначаємо це з'окрема до уваги наших Членів, які досі є передплатниками того часопису.

З'їзд нашого Т-ва.

Користуючися святкуванням 40-ліття Української Державности в Парижі, Головна Управа нашого Товариства вирішила при цій нагоді відбутися теж наш черговий З'їзд. Це рішення було подане до відома нашого членства в ході організаційної переписки з філіями, вже в листопаді-грудні м.р. Котра з філій не визначила ще своїх делегатів на З'їзд - повинна це зробити негайно і повідомити гол. Управу для вислання їм залізничних знижок.

З'їзд відбудеться в докладовій залі Будинку при 13, rue Ten в Парижі. Початок в 9 год. ранку, в суботу 25 січня 1958. На ньому переглянемо сучасний стан нашої Організації й заплануємо працю Товариства на майбутнє. Бажана є якнайчисленніша участь делегацій Філій та зв'язкових осередків. Делегації повинні прійти з прапорами з огляду на нашу участь у всенациональній маніфестації 40-ти Роковин нашої Державности та відродження Української Армії. В програмі маніфестації є Богослужби в церквах обох наших віровизнань, поклін на могилі Головного Отамана Симана Петлюри і Святочна Академія в залі "Серкль-Мілітер" в Парижі.

Пригадуємо, що кожна з Філій повинна виготовити звіт зі своєї діяльности для докладів з місць в ході З'їзду. На випадок, колиб якась Філія в ніякому разі не змогла надіслати свою делегацію, треба, щоби були надіслані писемні звіти з її діяльности.

Члени делегацій будуть забезпечені нічлігами, якщо до 22 січня надішлють запотребування на адресу Секретар'яту Гол.Управи.

Святкування Роковин на місцях.

Незалежно від урочистих святкувань в Парижі, всі наші Філії, Зв'язкові Осередки та одиничне членство, повинні подбати, щоби в місцевостях їхнього діяння відбулися місцеві святкування 40-ліття Української Державности і відродження Української Армії. Для тої цілі доручається їм порозумітися негайно з управами всіх інших українських, національних, місцевих організацій для створення спільного, міжорганізаційного Святкового Комітету. Проводи наших Філій і все наше членство повинні взяти в таких Комітетах якнайбільшу, активну співучасть. У влаштуванні національного Свята такої міри, не повинно бути місця на будь які партійні розходження, чи партійну рекламу. Наша соборна державність та її традиція стоять і мусять стояти понад всякі групові поділи, а Свято 40-ліття не може бути нічим іншим, як загально-національною маніфестацією нашого соборного стремління до визволення і повернення української незалежної держави.

З ДІЯЛЬНОСТІ ГОЛ.УПРАВИ ТОВАРИСТВА

Гол.Управа/

В другому півріччі 1957 р. виявила доволі похвалену активність. Члени її, не зважаючи на перегруження професійною, заробітковою працею, виконали цілу низку поїздок в терен, втримували постійний зв'язок з іншими, чужинськими комбатантськими організаціями, як також з українськими, вояцькими організаціями закордоном. І так:

Гол.Управа Т-ва взяла участь у З'їзді Франц. Національної Федерації б. Комбатантів до якої є афілійоване наше Т-во, у Страсбурзі. Делегатом на той З'їзд був пор. Р. Голіян. Філію нашого Т-ва в Страсбурзі репрезентували - Уповноважений Т-ва пор. Богдан Голота і секретар Філії пор. Балаш.

З'їзд при співучасті міністра б. комбатантів, ген. Кеніга, префекта департ. а-Рен і високих старшин страсбурської залоги, пройшов величаво. Підчас маніфестації перед монументом поляглих, залога міста Страсбурга дефілювала перед прапорами Федерації, серед яких маяв теж блакитньо-жовтий прапор нашого Т-ва

х

В липні 1957 р. секретар Гол.Управи пор. Р. Голіян відвідав Управу Філії Т-ва в Греноблі де обговорив справу реорганізації Філії та активізації її праці

х

В серпні 1957 скарбник Гол.Управи хор. В. Лазаркевич відвідав Філії Т-ва в Сонгві-Герсеранж, Вільру, Омекур та у Везін-Шалеті. Всюди там відбув він нарешті зміряли до похвалення організаційної праці цих осередків.

х

Того ж місяця серпня їздив до Лондону, на Свято 40-ліття Української Державности і Армії, голова Т-ва ген. пор. О. Удовиченко. Свято відбулося в одній з найкращих залей Лондону в прияві численної аудиторії, переважно б. вояків Армії УНР, які численними оплесками зустріли появу і доклад нашого голови. Свято відкрив секретар Святкового Комітету пор. Лударів. Після доповіді ген. Удовиченка, виступив з палкою промовою проф. П. Феденко, учасник Зимового Походу. Багато з приявних б. вояків явилися зі своїми бойовими відзнаками і всі з національними стрічками. Ген. Удовиченко, якого вітали оваційно, мав численні розмови з окремими вояками та наради в справі зміцнення і поживлення праці нашої братньої організації на терені Вел. Британії.

В час побуту ген. Удовиченка в Лондоні, прибув туди також Голова Виконного Органу УНРади, ред. М. Лівницький, який теж взяв участь в нарадах з нашими побратимами на тему об'єднаної, конструктивної громадської співпраці на терені Вел. Британії.

Представником Військової Референтури на Вел. Британію призначено майора Навроцького, на місце уступившого полк. Мальця.

x

15 вересня 1957 р. відвідав нашу філію у Везін-Шалеті Голова В. О. УНРади ред. М. Лівницький з докладом про сучасний стан української визвольної політики. Гостя супроводили - ген. О. Удовиченко і пор. Р. Голіян. Доклад пройшов з великим успіхом. Українське вояцтво Везін-Шалету гаряче вітало Віцепрезидента УНР ген. Удовиченка і ред. М. Лівницького, твердо підкреслюючи свою відданість Державному Центрові УНР.

x

22 вересня, Голова В. О. УНРади ред. М. Лівницький відвідав українську громаду в Ліоні, де підготуванням його доповіді зайнялася Управа тамшньої філії нашого Т-ва, при допомозі Уловноваженого Т-ва в Треноблі хор. Л. Токайла. Від Голови Управи Т-ва відряджено на цю зустріч сот. В. Лисака, члена Управи паризької філії Т-ва. Зустріч і доклад згуртували велику кількість нашого місцевого вояцтва та прихильного громадянства, яке оваційно вітало керманича нашої визвольної політики.

x

Голова нашого Т-ва ген. О. Удовиченко і секретар пор. Р. Голіян відвідали 29 вересня Тулузу де взяли участь у Святі 40-ліття Української Державности і Армії, що його було влаштовано з ініціативи Української Гром. Опіки і філії нашого Т-ва. Ген. Удовиченка, що виступав на Святі теж в характері Віцепрезидента УНР - вітало оваційно числено зібране українське громадянство Тулузи і околиці. З'окрема промовляв на Святі пор. Голіян з докладом на тему визвольної політики Українського Держ. Центру та консолідаційної ролі українського Вояцтва на чужині. Обом докладачам вручено китиці квітів. Зустріч пройшла в незвичайно теплій і душній атмосфері незважаючи на різну партійну чи групову приналежність зібраних. Головну заслугу у створенні цієї дружньої атмосфери співпраці й національного об'єднання має сот. С. Пашенко член Управи місцевої філії Т-ва і Голова УГО з яким тісно співпрацюють: Голова нашої філії пор. др. В. Стефанюк і пор. Саардак.

При нагоді цієї тулузької зустрічі обговорено організаційні справи філії, які є особливо тяжкі з огляду на велике розпорошення членства на терені двох підпірених департаментів.

x

Філія нашого Т-ва у Везін-Шалеті відсвяткувала 15 жовтня 1957 День Покрови. Свято відвідав ген. О. Удовиченко. Службу Божу відправив Протопресв. о. В. Вишневецький при співі вдатно з'організованого хору. Після Богослужби відбувся товариський обід в часі якого вітав Пана Генерала голова філії порк. Гербанівський, підкреслюючи тверду і вірну поставу свого членства супроти

всіх спроб розхитання єдності нашого вояцтва при одночасному збереженні наших вояцьких традицій, солідарності і відданості громадській справі. Нагнним прикладом жертвовної співпраці українського вояцтва Везін-Шалету служило побудування прегарного Божого храму, переважно руками членів Т-ва.

Ген.Удовиченко від свого імені й від Гол.Управи Т-ва широко вітав з черги наших везін-шалетських порфатимів, виявляючи глибоке признание для їх наполегливої праці й зразкової організаційної й громадської постави.

x

Філія Т-ва в Парижі під головуванням сот.В.Могилівського і при активній допомозі членів Управи сот.В.Лисака, пор.О.Суховія та Пані Н.Суховій - влаштувала 19 жовтня товариську зустріч свого членства з нагоди Свята Покрови. Свято було започатковане Богослужбами в церквах обох наших віровизнань в яких взяли участь відпоручники Гол.Управи і Філії Т-ва з прапорами та чисельне членство. Вечором того ж дня відбулася в Домі при вул.Тен товариська зустріч нашого вояцтва, завершена спільною вечерєю, в часі якої промовляли: ген.Удовиченко, протопесв.о.В.Вишневський, о.канцлер Левенець, голова УГО інж.С.Качура та ін.Ця святочна зустріч була ще одним відрадним доказом росту і організаційної спійности членства нашої паризької філії.

x

Філія Т-ва в Кнютанж-Альгранж влаштувала 1-го листопада 1957 р. посвячення пам'ятника на могилі заслуженого члена Т-ва сл.п.Побратима Лоя. Пам'ятник поставлено на засоби зібрані членами Філії. На посвячення прибув з Парижа Голова Т-ва ген.О.Удовиченко. Пам'ятник посвятив у привітні чисельно зібраного членства і місцевих громадян о.Гаврик. Після панахиди, промовляв над могилою передчасно згаслого нашого Побратима, ген.Удовиченко. Треба зазначити, що всі наші могили в цій місцевості втримуються у зразковому порядку, про що дбають не лише родини Покійників, але теж і Філія Т-ва.

У вечорі того ж дня відбулися сходи членства Філії закінчені спільною вечерєю. Під час тої дружньої зустрічі ген.Удовиченко подав інформації з життя Т-ва у Франції та організаційної праці українських комбатантів в інших країнах. Філію в Кнютанж-Альгранж веде заслужений вояк, побр. Яворовський. В останні місяцях склад Філії збільшився на кількох нових членів з нової еміграції.

x

В перших днях листопада 1957 відвідав Філію в Оден-ле-Тіш - ген.О.Удовиченко з нагоди Загальних Зборів тої заслуженої й сильної нашої Філії, яку від років веде зразково пор.Калиниченко. В ході Зборів, ген.Удовиченко поінформував членів про життя нашого Т-ва та про сучасний стан нашого політичного і громадського життя на еміграції. Наше членство зустрічало - як всюди - свого Голову незвичайно сердечно, бачучи в його особі у змістовлення нашої вояцької традиції.

x

В грудні 1957 відпоручник Гол.Управи Т-ва пор.Р.Голіян брав участь у Святі 40-ліття Української Державности і Армії, що його влаштували наші побратими в Голандії, в м.Тіль. Від УГО був привітний на Святі голова УГО інж.С.Качура. Свято мало загально-національний, репрезентативний характер і згуртувало на Академії крім 27-членної української колонії в Голандії теж кілька соток голандської публіки, які тепло і бурхливо оплескивали окремі точки програми. Серед виконавців Академії було 90 відсотків голандських приятелів України так, що пописові точки українського співу і танку виконували на ділі голандці, привчені до своєї ролі українськими організаторами. Це небувалий прояв симпатії й глибокого розуміння з боку народу-господаря у відношенні до української еміграції в цій країні, а також доказ що може зробити вмело і жертвовно ведена пропаганда нашими активними земляками в країні, яка ще до останньої війни не мала майже уяви про український нарід та його самостійницькі змагання.

На відкритті Академії та пізніше підчас урочистих сходин української колонії - промовляли в українській та французькій мовах пор. Голіян й інж. Качура. Пор. Голіян відчитав м.ін. святочний, військово-історичний доклад ген. Удовиченка, який запрошений, захворів поважно в останній хвилині перед виїздом, - і не зміг прибути на це величаве Свято. На Академії було відчитано з'окрема зворушливе, писемне привітання у франц. мові від ген. Удовиченка, яке битком заповнена велика зала, зустріла рясними оплесками.

Прибуток з Академії, около 1.000 гол. гульденів розділено на добродійні цілі з чого значна частина припала на допомогівий, інвлідний фонд нашого Т-ва у Франції.

x

Слід зазначити, що вище згадані поїздки відбулися майже виключно на приватні засоби дотичних членів Гол. Управи так, що Каса Т-ва не мала в тій ділянці ніяких витрат.

Крім звітованих на цьому місці поїздок, Гол. Управа Т-ва постійно тримала зв'язок та брала участь в зсіданнях Федерації б. Вояків Середньої та Сх. Європи, у всіх імпрезових, міжорганізаційних, українських Комітетах в Парижі та весь час контактується з Гол. Управою французької Нац. Федерації б. Комбатантів "Андре Мажіно". Делегати Гол. Управи брали теж участь в комбатантських маніфестаціях інших поневолених народів і кількакратно, спільно з Управою своєї Філії в Парижі, входили в склад відпоручників Франц. Національної Федерації "Андре Мажіно" при парадному "підсиченні вічного вогню" / "Ля флям де Сувенір" / на гробі Невідомого Вояка під Тріумфальним Луком на площі Етуаль в Парижі. При всіх цих нагодах, наші делегації виступали з блакитно-жовтими прапорами Т-ва, якщо йшлося про публичну маніфестацію.

x

ЗА ТІСНІШИЙ ЗВ'ЯЗОК З ФРАНЦ. НАЦІОНАЛЬНОЮ ФЕДЕРАЦІЄЮ Б. КОМБАТАНТІВ "АНДРЕ МАЖІНО"

Як відомо, наше Товариство є від 1928 року афілійоване до Французької Національної Федерації б. Комбатантів "Андре Мажіно", бере участь через свою Гол. Управу в житті тої Федерації, а з'окрема в її імпрезах та З'їздах. Члени нашого Т-ва є тимсамим автоматично членами Французької Федерації й мають м.ін. повне право користуватися допомогою та інтервенцією Федерації у всіх випадках дійсної потреби так в адміністраційно-правній ділянці, як теж в особисто-інтервенційних справах.

Наші філіяльні осередки в терені, хоч знають про наше членське відношення до Федерації, в дуже малій мірі користувалися дотепер можливістю затіснення організаційних і особистих зв'язків з місцевими Відділами Федерації на французькій провінції. Проте інтерес нашої організаційної праці наказує зайнятися більше теж тою занедбаною ділянкою зв'язків з французькими комбатантами, - і таким чином доповнити дотеперішню співпрацю Гол. Управи з Централєю Федерації в Парижі.

В останньому часі Головна Управа нашого Т-ва обговорила цю справу з Гол. Управою Федерації й вслід за цим, до окремих Відділів Федерації в терені вислано вже відповідні інструкції в яких звертається увагу голів цих Відділів на потребу тісніших зв'язків з нашим членством, включно до якнайширшої підтримки та співпраці. У зв'язку з цією акцією подаємо нашим Уповноваженим, Філіям і одиничному членству деякі адреси голів цих Відділів Федерації, які приблизно відповідають розміщенню нашого членства в терені:

Dr. Max Girou - 20 rue Lachasseigne, Bordeaux. (Gironde)

Mr. Raoul Laussy - 1, rue Grand Hostang, La Teste de Buch. (Gironde)

- Léon Baroin - 26, La Canabière Marseille. (B. du Rh.)
 Henri Care - route de Breteuil, Evreux. (Eure)
 Marcel Millinger - 75, rue St. Martin Vesoul. (H.-e. Saône)
 Roger Robbe - 9, rue d'Orémont, Salins-les-Bains. (Jura)
 Etélin Clément - maire de Villers-Barjoly (Jura)
 Albert Beineau - maire de Gien. (Loiret)
 Bernard Cahin - Venelle de la Pilonnerie, Orléans (Loiret)
 Pierre Graviil - quartier du Rance, e de, Douere)
 Victor Tizon - 73, rue de l'Inde, Lusset, Angers. (M.-e. L.)
 Frank Roy - 40, rue du Gen. Leclerc, Bagnur. (M.-e. L.)
 Georges Cayrols - 10, Cité de la Victoire, Dunkerque. (Nord)
 Jean Liro - 11, rue de Bretagne, Angon. (Orne)
 Henri Gricker - 7, rue du Ton, Le Beuf, Strasbourg. (Bas-Rhin)
 Léon Grunenalo - 86, Grande Rue, Colmar. (Haut-Rhin)
 Jérôme B. arc - 1, rue St. Roch, Lyo. (Rhône)
 Charles Desart - 225, av. de Briant, Le Havre. (Seine-Mar.)
 Arthur Jaimain - Hotel de Ville de Sens. (Yonne)
 Paul Belbanet - 81, bgo de Besançon, Montbellard. (Doubs)
 Charles Spitz - Caserne Gerouldy, Metz. (Moselle)

У складніших справах, що вимагають поради чи інтервенції у центр. влади в Парижі, слід надсилати добре уgruntований опис справи - до Секретаріату нашого Т-ва.

x

ВИПРАВЛЕННЯ АДРЕС НАШИХ ЧЛЕНІВ

Гол. Управа Т-ва доручає всім нашим Уповноваженим, Філіям та Зв'язковим - надіслати в якнайкоротшому часі нові списки членів з їхніми докладними адресами. Секретаріат Гол. Управи ствердив, що продовж мин. року чимало наших членів змінило свої адреси і хоч ці зміни є відомі Управам наших осередків, але треба, щоби вони були відомі своєчасно теж Гол. Управі! Такий стан вносить самозрозуміле замішання в нашу картотеку і утруднює працю секретаріату. Цю недомогу слід негайно виправити!

x

ЧЛЕНСЬКІ ВІДЗНАКИ Т-ВА

Емальйовані, металеві, синьо-золоті членські відзнаки можна набувати у скарбника Гол. Управи Т-ва. Ціна - 300 фр. за штуку. Висилається членам, які не мають залеглостей в членських внесках за надісланням належності 300 фр. та 65 фр. на кошти порученої пересилки. Цілу суму можна надсилати теж у поштових марках.

x

СТАН КАСИ Т-ВА

Залишалось на 1 січня 1957 р.	199.539 фр.
Поступило за 1957 рік	114.075 "
Разом	313.614 фр.
Витрачено продовж 1957 року	111.718 фр.
Залишилось в Касі на біжучий 1958 р.	201.896 фр.

Як бачимо, стан Каси Гол. Управи не є задовільний, коли взяти на увагу кількість нашого членства. Головна причина недомоги лежить в цьому, що майже

половина наших осередків у терені не відсилає визначений відсоток зібраних членських внесків до Каси Гол.Управи Т-ва. Крім цього, більшість осередків не припилює як слід своєчасного плачення членських внесків своїми членами, пособлюючи в такий спосіб зріст членських залеглостей, яких чим далі, тим тяжче в цілості стягнути. В одному і в другому випадку це виходить на шкоду Т-ва як цілості, спричинює непорозуміння і тормозить правильний хід організаційної праці.

Беручи вище сказане на увагу, Гол.Управа Т-ва доручає своїм організованим осередкам на місцях, поставитися з повною запопадливістю до справи членських внесків і до кварталних розрахунків з Касою Гол.Управи. Одиичне членство, не зв'язане з філіяльною мережею з огляду на віддалене місце свого перебування, мусить теж з більшою увагою поставитися до точного вплачування своїх місячних внесків безпосередньо до Каси Гол.Управи.

х

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОДАТОК

Нагадуємо всьому членству про обов'язок внесення Національного Податку на 1958 рік. Минулорічний збір дав дуже слабкі висліди, головнo тому, що не знайшлася в терені відповідна кількість людей з посеред нашого членства, які взяли б збіркову ініціативу в свої руки. Це свідчить, як дуже недоцінюємо потребу фінансових засобів для нашого Державного Центру, до якого однак вміємо кожночасно ставити вимоги і розводити критику. Одночасно, кожен з нас добре знає і розуміє, що кожна праця, кожна акція, з'окрема на міжнародньому терені, вимагає відповідних фінансових засобів. Хто має їх дати, як не ми, українські комбатанти, що постійно заявляємо і маніфестуємо вірність і відданість нашому законному Державному Центру?

Звертаємося до кожного члена нашого Т-ва з наполегливою пригадкою, що вже в цьому році, - році 40-ліття Української Державности і Армії - мусить пожертвувати одноразово свій одnodенний заробіток на Національний Податок. Одnodенний заробіток раз у рік на велику ціль, - яка це мала жертва, а одночасно який великий причинок для добра нашої визвольної справи, коли його складає солідарно українська, вояцька збірнота!

Інформуємо наше членство, що фінансовим Уповноваженим Виконного Органу УНРади на Францію, назначено скарбника Гол.Управи Т-ва, хор. В. Лазаркевича. Голови наших Філій і окремі члени, які схильні взяти на себе почесну функцію збірки Національного Податку на 1958 рік, повинні негайно з ним переписатися, щоби дістати всі потрібні інформації та збіркові формуляри.

-----0000000-----